

Isten, vagy ember előtt hódolsz?

Lectio: ApCsel 12,1-17

ApCsel 12,21-24

Egy királyról hallunk az Igében, de nem Jézus Krisztusról. Jézus a királyok Királya, az uraknak Ura, de itt egy földi királyról van szó. Bár ez a király Istennek képzelte magát és el is fogadta az Istennek kijáró hódolatot. Isten meg is büntette ezért.

Ki ez a király? I. Heródes Agrippa, Nagy Heródes fia, aki Kr.u. 37-ben királyi címet kapott. És mit tesz? Üldözi a keresztyéneket, ugyanis így akarta behízelegni magát a zsidóknál. Az üldözést az apostolokkal kezdi, a vezetőkkel. Jakobot kivégezteti. Aztán Pétert is fogságba veti és egy egész gyülekezet imádkozik érte. S az imának nagy ereje van. Amikor egy gyülekezet együtt imádkozik egy akarattal, megtapasztalja azt, amit el sem akar hinni: szabadulás lesz Péter számára. Pedig négy négyes katonai őrség őrzi. Kettős láncokkal van megbilincselve, de a gyülekezet imádkozik érte. Az imádságot Isten meghallgatja és megjelenik Isten angyala a börtönben és lehullnak a láncok és megnyílnak az ajtók. Az őrök között minden baj nélkül átmennek, megnyílik a vasajtó is és Péter szabad lesz.

Hova megy Péter? A testvéreihez. Azokhoz, akik imádkoztak érte és akik egy Urat szolgálnak vele. Nem a testi örömeket keresi, nem szórakozni megy, hanem a testvérekhez, hogy együtt adjanak hálát a szabadulásért.

Te hálát szoktál adni a bűneidből való szabadulásért az Istennek a gyülekezeti közösségben?

Péter vágyik a testvérekhez, hogy imaközösségben adjon hálát az Úrnak a szabadulásért. Amikor kopogtat az ajtón, a kis szolgáló leány hallja a hangját, de nem nyitja meg az ajtót, hanem beszalad és elmondja a jó hírt a gyülekezet tagjainak. Azok nem akarják elhinni, de amikor végre beengedik Pétert,

megtapasztalják, hogy Isten imádságot meghallgató édes Atya. Számára semmi sem lehetetlen. Ő megteheti azt is, ami az embernek képtelenség.

Számodra ma mi képtelen? Vajon a gyógyulásod? Vagy a gyászban való vigasztalás? Vagy, menjünk a dolgok mélyére, képtelenségnek tartod, hogy bűneidre van bocsánat? Hány ember emészti magát, mert egykor valamit elkövetett. Ám amit egyszer Jézus keresztje alatt leteszünk a Golgota tövében és bocsánatot kérünk, azt Isten megbocsátja. Istennél semmi sem lehetetlen! Imádkozol-e, hogy legyen béke a családban? Ez sem lehetetlen! Még akkor sem, ha sok vita és meg nem értés van közöttetek. Férj, feleség, gyermekek sokszor és sokféle képen méltatlankodnak, zúgolódnak. Istennél semmi sem lehetetlen. Isten meg tudja cselekedni, hogy egyik pillanatról a másikra lehullnak a láncok, mert mi megkötözött emberek vagyunk. A magunk erejéből mi nem tudunk szabadulni, sem a bűneinkből, sem a gondjainkból, sem a nehézségekből, de Istennél semmi sem lehetetlen! Amikor az ember elkezd imádkozni, akkor megtapasztalja, hogy jön az Isten szabadítása.

Az Igében arról is hallunk, hogy amikor Péter megszabadul, a király magához kéreti a foglyot. Ő még nem tudja, hogy Péter már megszabadult a börtönből. Megdöbbenve tapasztalják, hogy már nincs a börtönben. Közben jönnek a követek Tiruszból és Szidonból, Föníciából. A királynak a pénzügyminiszterével egyezkednek. Ugyanis I. Heródes Agrippa megharagudott a föníciaiakra és nem adott nekik búzát eledelül. Salamon király idejében, amikor a templomot építették a Libanonról hozták a föníciaiak a cédrusfát s a fa értékébe gabonát, élelmet kaptak. Mostanig így volt, de I. Heródes Agrippa embargót rendelt el, kereskedelmi embargót, de a föníciaiak addig könyörögnek Blásztusznak, a pénzügyminiszternek, míg megnyerik céljuknak és most már vihetnek gabonát Izraelből. A király ünnepélyes keretek között akarja kihirdetni ezt a kegyet. Felöltözik ünnepi ruhájába, nagy ünnepség közepette fogadja a követeket, királyi öltözetben, teljes pompában. S amikor megszólal és kihirdeti nekik, hogy most már szabad élelmet vinniük, a nép a király beszédét hallva, ezt mondja: „**Istennek hangja ez, nem emberé!**” Heródes nem hárít el semmit.

Istennek hangja... Elfogadja, hogy őt Istenként tiszteljék. Az apostolok elhárítják maguktól az emberek imádatát. Péter és János kereken kimondják a nép előtt, hogy nem a maguk ereje által gyógyult meg a sánta, hanem az Úr Jézus hatalmából.

A Jelenések könyvében is egy szép mozzanat van. János látja a Bárány menyegzőjét és leborul az angyal lábai előtt, hogy imádja őt és az angyal így szólal meg: „**Meglásd, ne tedd, szolgatársad vagyok néked...**” (Jel 19,10). Még az angyal is elhárítja magától az imádatot!

S mi hajlamosak vagyunk embert imádni. Valakit nagynak nézünk, nagynak gondolunk, Istenként tiszteljük. Sajnos ez nem csak a világban, a politikában van így. Így van ez sokszor az anyaszentegyházban is. S sokszor csalódunk. Mert az ember ember és nem Isten! Ha az ember nem hárítja el magától az imádatot, várhatja az Isten büntetését.

Heródes meghal. Férgék emésztik meg, a gyomrával történhetett valami és öt nap múlva meghal. Így pusztul el az, aki nem tudja magát megalázni.

Testvéreim, amint a Bibliából is olvassuk, mi a siralom völgyében vándorolunk és sok gond és baj között telik el az életünk. Sokszor eledel nélkül maradunk mi is. Kit istenítünk? Lelkünk is vágyakozik a táplálékra, az Isten vigasztalására, tanácsára. A siralom völgyében vándorolva különféle hangokat hall az ember, mint ahogy Bunyan írja a Zarándok útja c. könyvében. Keresztyén is sikolyokat, üvöltéseket, sóhajokat hall. Rémitő hangok ezek, a gonosz lelkek hangjai! Balra tőle szakadék van, jobbra meg sikamlós, sáros mocsár.

Nem így vándorolunk mi is a siralom völgyében. A sikolyok, sóhajok, csábító hangok el akarnak téríteni bennünket utunk céljától. A gonosz nem akarja, hogy mennybe jussunk. A siralom völgyében nagyon veszélyes az utunk. A szakadékba zuhanhatunk, bűneink szakadékába, vagy elnyelhet a bűneink sáros mocsara, posványa. Ugyanis, ha a gonosz lelkekre hallgatunk és ezt értékeljük „istenítjük”, számunkra is bekövetkezik a bukás, melynek pusztulás lesz a vége. Bűneink mélységében és posványában maradva biztos a pusztulás.

A legtöbb ember beletörődik ebbe és nem harcol, nem küzd. Igaz, a magunk erejéből nem tudunk kiszabadulni, de Jézus segítségével megtörténhet a szabadulás. Pál apostol is látja, hogy **„nem test és vér ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, az élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, amelyek a magasságban vannak.” (Ef 6,12).** Testvérem, behódolnál e sötét lelkeknek? Lemondanál a szabadulásról, az örök életről. Igaz, sokat kell küzdeni a sötétség világbírói, a gonosz lelkek ellen, de megéri, mert az Úr Jézus győzelemre viszi a harcunkat. Ne mond azt, hogy ők az isteneid. Ne istenítsd a gonosz lelkeket.

Keresztyén is, amikor a siralom völgyében hallotta a gonosz lelkek sikolyát, sóhaját, elkezdett imádkozni. S tudod, Testvérem, mi történt? Keresztyén elmondja, hogy amikor imádkozott derengeni kezdett, aztán megvirradt és feljött a nap. S eltűntek a gonosz lelkek s nem hallotta a kísérteties szavakat.

Megdöbbentő, hogy hova jutottak egyesek. A jókat, a varázslókat, az asztrológiát, a horoszkópot többre becsülik, mint Istent. Jobban elhiszik a hazugságit, mint Isten igaz Beszédét. Jól mondja Cseri Kálmán, hogy az emberek nagy többsége mindent elhisz, csak ne legyen a Bibliában. Ezért mennek sokan a jósokhoz és varázslókhoz. Az ő beszédüket fogadják el úgy, mint ha Isten szava lenne. Sőt, még hatalmas pénzeket is fizetnek nekik. Az nem sok! De a perselybe tett adomány sok! Az egyházfenntartói járulék sok!... Testvérem, szállj magadba és lásd meg, hogy tévúton jársz, ha gonosz lelkeket istenítesz s nekik adod meg a bért. Rámegy a lelked, a lelked üdvössége. S már itt a földön is békétlenkedsz, félelmek gyötörnek majd, búskomorrá válsz, kísért az öngyilkosság gondolata, mert a sátán mindig benyújtja a számlát. Vigyázz, kinek a hangjára figyelsz! Vigyázz, kinek a szavát fogadod el! Hidd el, Isten Igéje a legdrágább!

Olvasd naponta a Bibliát! Abból tudod meg, hogy Jézus által van szabadulás.

Van szabadulás a bűnből és lesz utána békességed! Ugyanis az embernek akkor van békessége, ha Istent imádja! Ha ember kerül az Ő helyére, ha embert imádunk, Isten azt megbünteti. „Heródéseket” imádsz? Földi kiskirályokat? Azokat, akik csak gyűlölnék, ámítanak, keresztyéneket üldöznek? Vagy a királyok Királyát, Jézus Krisztus imádod? A földi királyok, urak sokszor istentelenül élve

csak pusztítanak, tönkre tesznek, gyötörnek. A mennyei Király azért jött, hogy szabadulást adjon és békességet és mennyei életet. Ő nem gyötör és nem pusztulásunkat akarja. Sőt Ő maga halt meg, áldozta fel magát a golgotai kereszten és így lehet nekünk életünk.

Isten Igéje pedig növekedik. Ott, ahol éppen üldözik a keresztyéneket s mindent megtesznek, hogy ne növekedjék Isten Igéje. Növekedett, mint a növény, melyet az eső öntöz és az ember gondozza és kapálja.

Ma is így van. Egykoron az apostolok és Isten kiválasztott szolgálói által, ma pedig általunk. Mert Isten téged és engem bíz meg azzal, hogy az Ő áldást hozó esője után, melyet Szent Lelke által hullat reánk, mi is szolgáljunk az Ige növekedése érdekében. A családban és a gyülekezetben kell gyomlálnunk a gazt és úgy munkálkodnunk, hogy Isten Igéje valóban növekedjék a mieink szívében a családban és a gyülekezetben. Ahol Isten Igéje hirdettetik és növekedik, ott megváltozik az ember szíve és már nem embereket imád, hanem egyedül az Úr Istent Jézus Krisztus által a szent Lélek közösségében.

Ámen.

Biharszentjános, 2015.06.21.

Csomay Árpád.